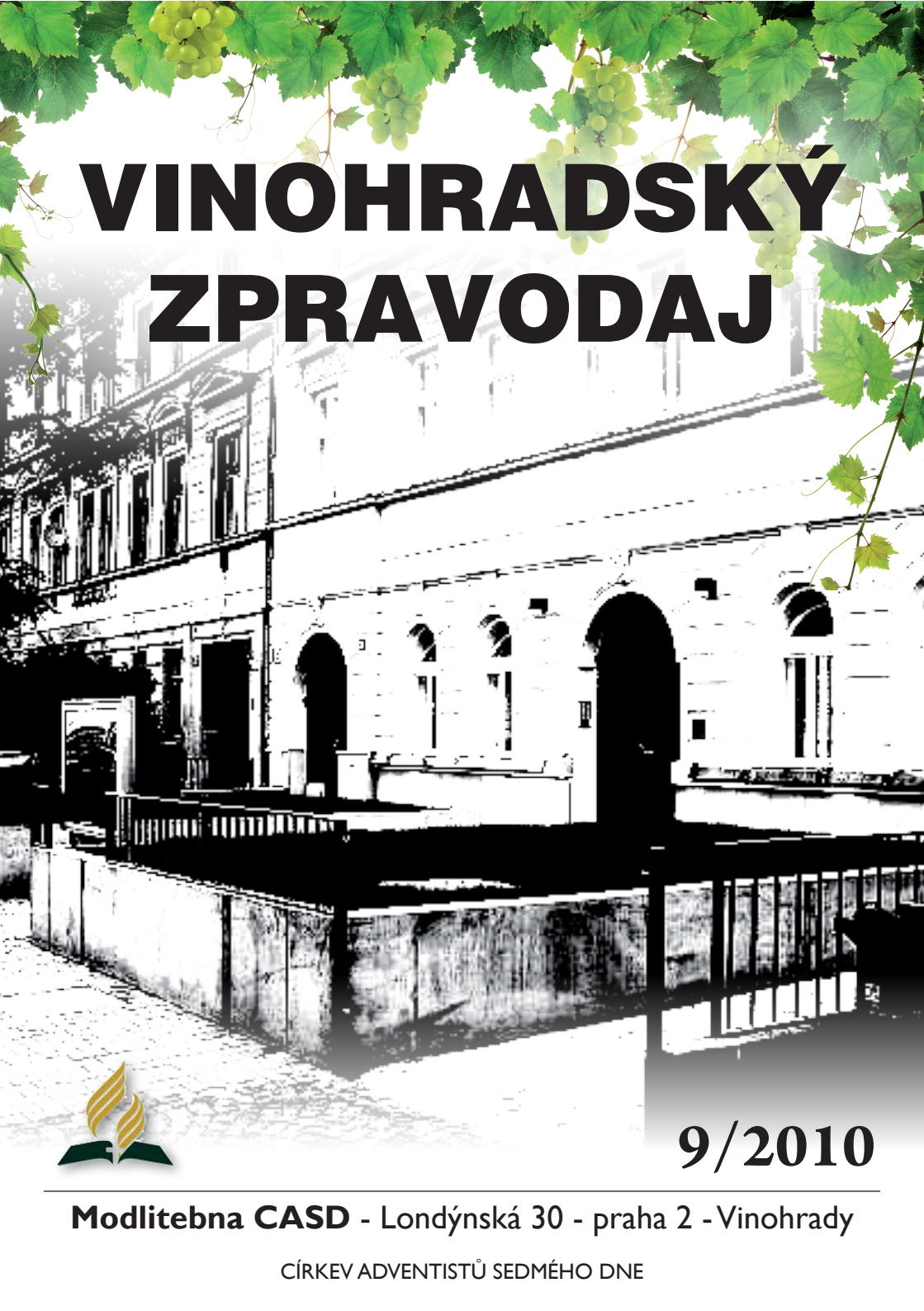

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

9/2010

Modlitebna CASD - Londýnská 30 - praha 2 - Vinohrady

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

27. ÚNORA 2009

9.30 - 10.30

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Sobotní škola ve třídách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10.30 - 10.40

Přestávka

10.40 - 12.00

Bohoslužba s kázáním

Uvádí Čák C.

Společná píseň č. 95
Sborová oznámení
Společná píseň č. 100
Přímluvná modlitba / Eva Šubrtová
Čtení z Bible – Lk 12,15-21 / Turóciová D.
Modlitba před kázáním

Kázání – Beneš J.
„O boháčích a bohatství“

Hudební přednes / Vonášková & Vlachová
Sbírka pro sbor
Společná píseň č. 65
Modlitba / Jonczy M.
Společná píseň č. 280

14.00

Odp. shromáždění s kázáním C. Čáka

15.30

Modlitební shromáždění

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám poslouží kázáním Božího slova Jiří Beneš, odpoledne od 14,00 hod bratr Csaba Čák.
2. Zkouška sborového zpěvu se uskuteční 15 min po skončení dopolední bohoslužby.
3. Příští sobotu dopoledne bude na text 2 Moj 32,1-14 kázat bratr Dušan Kučera. Kázání nese název „Touha po modle“.
4. Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí akce, z nichž vybíráme tyto:

Filmový klub na Londýnské uvede 4. března 2010 od 19 hodin dokument Pauly Siskové „...myslím, že se nevrátím“.

V úterý 9. března začne Přednáškový cyklus: Svědectví genetického kódu. Přednáší renomovaný chemik Prof. RNDr. Vladimír Král, DSc.
5. V pondělí 1. března se ke své schůzce sejde rada starších v SC v 18,30.?

POKOJ NADE VŠE

(LUK 19,41-44) – RADEK JONCZY

Když už byl blízko a užel město, dal se nad ním do pláče a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím. Přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé postaví kolem tebe val, obklíčí tě a sevrou ze všech stran. Srovnají tě se zemí, a s tebou i tvé děti; nenechají v tobě kámen na kameni, poněvadž jsi nepoznalo čas, kdy se k tobě Bůh sklonil.

I. Král pokoje je neklidný

Do Jeruzaléma na oslátku vjíždí Ježíš. Veliký zástup poutníků, putujících spolu s ním na velikonoční svátky, v něm rozpoznává vytouženého Mesiášského krále. Cestou viděli na vlastní oči jeho mocné činy a nyní do něj vkládají velké naděje. Doufají, že znovu obnoví zašlou slávu Davidovské dynastie. Na cestu mu prostírají svá roucha a v ústřety mu hlasitě volají: „Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“

Tváří v tvář Jeruzalému a skvostné nádheře právě rekonstruovaného chrámu, možná právě ve chvíli, kdy zástup poutníků zpěvem Žalmu 120 pro Jeruzalém vyprošuje pokoj, začíná oslavovaný král plakat. Zástup jása radostí nad tím, že zde za malou chvíli Hospodin, prostřednictvím svého Mesiáše, nastolí království míru, klidu a pokoje; že se Jerušalajim už konečně, úměrně svému jménu, stane městem pokoje a očekávaný král města pokoje, s tichým povzdechem a slzami v očích konstatuje: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji.“

II. Král pokoje pláče nad ztrátou pokoje

Nadán nadpřirozenou mocí, hledí Ježíš prorockým zrakem do budoucnosti. Vidí, že pro město pokoje nezačíná éra pokoje, ale období plně neklidu, které nakonec vyvrcholí strašlivým masakrem. Vidí Jeruzalém obklíčený obrovským vojskem nepřítele a těžké boje, po nichž zde nezůstává ani kámen na kameni.

Neuplynulo ani čtyřicet let a strašlivé proroctví smutného krále se žel do posledního puntíku naplnilo. V roce 67. Vespaián, velitel římských vojsk v Judei, shromáždil šedesátitísicové vojsko a vytáhl s ním směrem k Jeruzalému. Postupně, bez větších problémů, obsadil Pereu, Judeu a Idumeu a v červenci 69, když už se blížil k Jeruzalému, jej východní římské legie provolaly císařem, v Římě totiž právě zemřel císař Nero. Vespasián odcestoval do Říma a obléhání Jeruzaléma přenechal svému synovi Titovi. Ten na jaře roku 70 strhnul hradby, spálil brány a město oslabené hladem a občanskou válkou úspěšně dobyl. Obyvatelstvo bylo buď pobito, nebo prodáno do otroctví. Nešťastnou shodou okolností byl navzdory Titovu zákazu spálen i chrám a Jeruzalém byl srovnán se zemí.

III. Král pokoje za pokoj činy i slovy bojuje

Proč vlastně všechna ta hrůza? Semlelo se vše jen proto, aby se naplnilo proroctví? Nikoli, přátelé. K tragedii došlo proto, že město pokoje nepoznalo, co vede k pokoji. Nepoznalo, i když se k němu ve vymezené časové lhůtě Bůh v Ježíši Kristu sklonil a to, co vede k pokoji, se mu všemi dostupnými prostředky snažil sdělit. Pokoušel se o to navzdory tomu, že věděl, jak nakonec vše skončí. Ke svému milovanému městu se neobrátil zády, ani nezůstal jen nečinně plakat nad jeho údělem.

Nad následky nepochopení toho co vede k pokoji, plakal, ale s příčinou toho všeho nepřestal bojovat. Proti bezduchému chrámovému provozu, uspokojujícímu jen náboženské potřeby lidí, se neostýchal použít dokonce ani násilí. Z chrámu fyzicky vyhnal všechny, kteří Jeruzalému znemožňovali poznání pravého pokoje. Jeho hlavní zbraní však zůstávalo slovo. Hned po vyčištění chrámu začal vést s kněžími,

tedy s kastou saduceů, vést těžké dispute.

Stojí za úvahu, že v našem textu není zmínka o farizeích. S nimi už Ježíš měl co do činění dříve. Vadil mu jejich sklon vykládat zákon, jako systém příkazů a zákazů, ve kterém už není místo pro živého Boha a jeho milosrdenství a lásku. Dá se však říct, že k nim měl přece jen o něco blíže, než k racionalisticky smýšlejícím a eticky chladným saduceům. Ti si budovali svůj nábožensko-instituční provoz a pro udržení své slávy, moci a bohatství byli schopni kolaborovat s Římem a snadno se nechali ovlivnit helenistickým, dnes bychom řekli světským, způsobem myšlení.

Saduceové i farizeové, spolu s fanatiky zélóty a do sebe uzavřenými kumránskými esejci, ovládání svým vlastním „já“, svými extrémními náboženskými postoji vnášeli do Jeruzaléma, města pokoje, svůj neklid. Díky nim všem také město pokoje o svůj pokoj nakonec přišlo. Proto proti nim Ježíš slovem i činy důrazně vystoupil.

IV Král pokoje pokoj zvěstuje

V textu však dále čteme o tom, že „každý den učil v chrámě a všechen lid mu doslova visel na rtech“. Ve svých kázáních se židovským soukmenovcům snažil připomenout a zdůraznit, co pokoj je a jakým způsobem jej lze dosáhnout. Přitom navazoval na, tenkrát už rozpracovanou starozákonní tradici, podle které hebrejský výraz „šalom“ není jen politickým mírem, ale synonymem pro vnitřní i vnější harmonii jednotlivců, rodin, církve i společnosti.

Pro Judaismus šalom byl a dodnes zůstává tím nejdůležitějším. Proto je slovo šalom mezi židy už od biblických dob nejtýpističtějším pozdravem. Proto židovští učenci považují šalom za důležitější než pravdu. Proto Starý zákon Hospodina nazývá Bohem pokoje. Proto se Abraham, hned na počátku své cesty víry, setkává s tajuplným králem města Sále. Proto David s největší pravděpodobností zvolil pro sídelní město své královské dynastie Jerušalajim, město pokoje. Proto poutníci putující na velikonoční svátky nepřestávají Jeruzalému vyprošovat pokoj. Proto Ježíše víze ztráty tohoto pokoje dokáže dojmout až k slzám. Proto za pokoj činy i slovy nepřestává bojovat.

V. Král pokoje pokojem obdarovává

Za pokoj Ježíš bojoval, o pokoji učil, pokoj kolem sebe šířil a pokoj svým následovníkům dokonce i nabízel. Vzpomínáte? „Pokoj svůj dávám vám, pokoj svůj zůstavuji vám, ne jako svět dává, já dávám vám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí....“ (J 14,27)

Po svém vzkříšení přichází opět mezi ně, staví se do jejich středu, ukazuje jim ruce a bok a zdraví je pozdravením pokoje. Prostřednictvím Ducha svatého jim pak nabízí smíření a spasení. (J 20,19-23)

Ježíš dnes přichází mezi nás. Chce s námi slavit památku večeře Páně. I nám chce ukázat své ruce a bok, připomenout nám tak svou Golgotskou oběť, odsoudit tak náš hřích, ujistit nás o svém smíření a do srdce nám vrátit ztracený pokoj.

Využijme čas jeho navštívení, pověsme se mu na rty a přemýšlejme pod vlivem jeho slov o tom, co nás o pokoj připravuje a co k pokoji naopak vede. Ztotožňme se s tím, co Ježíš o pokoji říká, a přijměme dar pokoje, který nám nabízí. Šabat šalom.

V Praze dne 24. února 2010

Milé sestry a milí bratři v Ježíši Kristu,

chceme vám poděkovat za vaši pomoc a štědrost ve prospěch obětí zemětřesení na Haiti. Zatím nejsme schopni sdělit přesnou výši sbírky, protože asi ještě z třiceti sborů nebyly peníze převedeny na účet, ale podle už zaslanych darů odhadujeme celkovou částku sbírky na 800 000 korun. Vážíme si vaši podpory a věříme, že se nám podaří darované prostředky využít co nejlépe.

ADRA Česká republika má v současnosti přímo na místě v departmentu Petit Goave své dva pracovníky, kteří pomáhají 528 rodinám. Jedná se o celou vesnici, kde každá rodina získá i za vaše peníze dočasné přístřeší, moskytiéry, příkrývky a matrace. Součástí pomoci rovněž tvoří vybavení provizorních kuchyní a hygienické potřeby.

ADRA jako mezinárodní organizace však uskutečňuje na Haiti další projekty včetně potravinové pomoci a zdravotní péče. I na těchto projektech se finančně podílíme dary z České republiky.

Máme radost, že naše usilování podpořila svými dary široká veřejnost, stejně jako řada regionálních samospráv. Předpokládáme, že díky této podpoře budeme moci přímo na místě zůstat, dokud bude naší pomoci třeba.

Před námi je teď veřejná sbírka vymezená datem 23. a 24. března 2010. S vděčností vás chceme informovat o tom, že už více než sedmdesát sborů z celé naší republiky se hodlá do sbírky zapojit. Možnost vyjít do ulic a zvát lidi k podílu na pomoci druhým vnímáme jako možnost nejen pro sdružení ADRA samotné, ale rovněž pro naši církev, která tím dává najevo, že se před problémy světa neuzavírá do svých modliteben, ale že se aktivně podílí na jejich řešení.

Kde ještě se sbírkou ve vašem městě či obci váháte, berte toto psaní, prosíme, jako pozvání ke spolupráci na Božím díle pro tento bolavý svět. Účast na takové akci přinese nejen užitek potřebným, ale ve smyslu hesla sbírky „Pomáhat je radost“, určitě přinese užitek i vám.

Stálou Boží ochranu a radost z každého nového dne jako Božího daru přeje

Mikuláš Pavlík, předseda Česko-Slovenské unie Církve adventistů sedmého dne
Jan Bárta, ředitel humanitární organizace ADRA, Česká republika

Pro bližší informace o sbírce kontaktujte Terezu Svobodovou, tel 736 480 866,
mail: tereza.svobodova@adra.cz

velikonoční sbírka 23. a 24. 3. 2010

Velikonoční sbírka je jednou z nejvýznamnějších akcí v roce Adry. Její výtěžek se již tradičně dělí na tři třetiny a za nimi stojí tři známé tváře. Část prostředků putuje na podporu domácích projektů v regionech, s nimiž se pojí tvář herečky Táni Fischerové.

Druhá třetina jde na rozvojové zahraniční projekty, těm je patronkou Lejla Abbásová. Zbývající avšak neposlední třetina se využívá pro humanitární účely po mimořádných událostech, jak u nás, tak ve světě. Těm svou tvář propůjčil herec Miroslav Táborský.

Při humanitárních projektech jdou peníze na okamžitou pomoc, jako tomu bylo například nedávno, po ničivém zemětřesení na Haiti.

ADRA díky příspěvkům drobných dárců realizuje rozvojové projekty, například rozvíjí zemědělskou produkci v Mongolsku.

V regionech podporujeme především pobočky ADRA, díky nimž vychází stovky dobrovolníků na pomoc seniorům, sociálně slabým nebo fyzicky znevýhodněným.

pomáhat je radost

velikonoční sbírka 23. a 24. 3. 2010

ADRA
www.adra.cz

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU

STARŠÍ SBORU pro mládež

STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov

STARŠÍ SBORU pro střední generaci a seniory

KAZATEL SBORU VINOHRADY

J. Králová

Csaba Čák

V. Klouda

J. Králová

R. Jonczy

732 780 561

604 981 263

724 607 200

732 780 561

724 607 201

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA**

Žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu

www.casd.cz/praha-vinohrady, vinohradsky.zpravodaj@email.cz